

08/04/2026

Ο εορτασμός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με κάθε λαμπρότητα εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, κατά το παλιό εορτολόγιο, εχθές, Μεγάλη Τρίτη, 7 Απριλίου 2026.

Στο επίκεντρο των εορτασμών βρέθηκε ο Ιερός Ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ, όπου εχθές κατά τη Θεία Λειτουργία, προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Διαβάστε αναλυτικά το δελτίο της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου:

Την Μεγάλην Τρίτην, 25ην Μαρτίου /7ην Ἀπριλίου 2026, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ

Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ποιεῖται μνεῖαν ὅτι ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, τῶν οὐρανίων ἀψίδων καταπάτας, ἀνήγγειλεν εἰς τὴν κόρην τῆς Ναζαρέτ Παρθένον Μαριάμ, τὴν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σύλληψιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ γεγονός τοῦτο ψάλλει ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν εἰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη εἰς τὸν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως τῆς Ναζαρέτ Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, προεξάρχοντος τοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, ἐπίσης καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄκκρης - Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου, Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἀρτεμίου, Λεοντίου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτου π. Χριστοδούλου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς πόλεως Ναζαρέτ, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἐορτάζων σήμερον ἐφημέριος τῆς Ναζαρέτ π. Πσάρα -Εὐάγγελος, Ἱερέων τῶν περιχώρων τῆς πόλεως τῆς Ναζαρέτ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τῆς Πρέσβευς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἰσραὴλ κ. Μαρίας Σολωμοῦ , τοῦ κ. Μαυροειδῆ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Τζαμαΐγιε τῆς Κοινότητος κ. Μπασίμ, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ προετοιμασίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ. .

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὡς ἔπεται:

«Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί», εἶπεν ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποσταλεὶς ἄγγελος Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ Μαριάμ (Λουκ. 1,26-28).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Χάρις καὶ τοῦ Ὑψίστου δύναμις, ἡ ἐπισκιάσασα τὴν

Παρθένον Μαριάμ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ πανιέρῳ τούτῳ τόπῳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἵνα ἑορτὴν ἑορτῶν ἑορτάσωμεν «τὴν ἀποκάλυψιν, δηλονότι μυστηρίου χρόνις αἰωνίοις σεσιγημένου» (Ρωμ. 16,25). Τὸ μυστήριον τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ συλλαμβάνεται ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν καὶ σαρκοῦται ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧς ὄνομα Ναζαρέτ, (Λουκ. 1,26-38).

«Νῦν ἡ Καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ὠραίζεται λίαν ἀγαλλομένη. Νῦν εὐφραίνεσθωσαν τὰ οὐράνια, τὰ ἐπίγεια, τὰ καταχθόνια, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ποιήματα», ἀναφωνεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεὸς Πατήρ, θεωρῶν τὸ πλαστούργημα τῶν χειρῶν Αὐτοῦ, τούτέστιν τὸν ἄνθρωπον, καταδουλούμενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ τῆς εἰδωλολατρίας ὑποκείμενον, ἠβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τοῦ λυτρώσασθαι αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ διαβόλου.

Ὁ θεῖος Παῦλος δοξολογεῖ τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἀποκαλυφθὲν τοῦτο μυστήριον τῆς σωτηρίας λέγων· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ... γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ», (Ἐφ. 1,3.9-10).

Κατὰ τὸν ἑρμηνευτὴν Θεόδωρον Μοψουεστίας, «Τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀποκεκρυμμένον αὐτοῦ θέλημα, τὸ μυστικόν, δηλονότι, τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν βουλήν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου». Τὴν βουλήν ταύτην τοῦ Θεοῦ ἐφάνέρωσε τὸ «Χαῖρε κεχαριτωμένη» (Λουκ. 1,28) τοῦ ἀγγέλου Γαβριὴλ πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ, ἐπαληθεῦον οὕτω τὰς ἐπαγγελίας τῶν προφητῶν λεγόντων· «Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (Ἠσ. 7,14) κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν. «Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδου ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον», (Ζαχ. 9,9· Σοφον. 3,14) κατὰ τοὺς Ζαχαρίαν καὶ Σοφονίαν.

Αἱ προφητικαὶ αὗται ρήσεις ἐκπληροῦνται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Παρθένου τῆς Ναζαρέτ, ἥτις, κατὰ τὸν πολὺ Ὠριγένην, «ὡς εὐγνώμων οὕσα ἔφη πρὸς τὸν ἄγγελον· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου». Σχολιάζων τὴν πρόθυμον καὶ ἐλευθέραν συγκατάθεσιν τῆς Μαριάμ, ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος Λουγδούνων ἐπισημαίνει λέγων· «Ἡ Παρθένος Μαρία ἐν ὑπακοῇ ἐφίσταται· ἡ Εὐὰ δὲ ἀπειθής...

ἑαυτῆ δὲ καὶ παντὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει αἰτία θανάτου γέγονεν· οὕτω καὶ Μαρία... ὑπακούσασα ἑαυτῆ τε καὶ παντὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει αἰτία σωτηρίας ἐγένετο» (Εἰρην. ΙΙΙ, 22,4).

Τὴν συμβολὴν ταύτην τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τῆς σωτηρίας δηλονότι ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, διατυπώνει ἐναργέστατα ὑμνολογικῶς ὁ Πατὴρ ἡμῶν Θεοφάνης λέγων· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χειρόνος μεταλαβὼν μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον».

Καθίσταται σαφὲς ὅτι ἡ Παρθένος Μαρία ἀνεδείχθη τὸ τέλειον ὄργανον τῆς θείας βουλῆς, τούτέστιν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τοῦτο, διότι ἐκ τῶν κόλπων αὐτῆς ἐγεννήθη ὁ Χριστός, «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 8,12), «ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης» (Β' Κορ. 13,11), «ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 4,42), «τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας» (Ἐφ. 1,23). «Αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας» (Κολ. 1,18), «καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος» (Ἐφ. 5,23), κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος. Ταῦτα πάντα μαρτυροῦν τὴν μεγάλην σημασίαν, τὴν ὁποίαν διατηρεῖ τὸ μοναδικὸν ἐξ ἀνθρώπων πρόσωπον τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ γῆς τελεσθέντι καὶ ἐν οὐρανοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαιωνιζομένῳ ἔργῳ τῆς σωτηρίας.

Ἀξιοσημείωτος ἐν προκειμένῳ ἡ διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λέγοντος· «Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ Θεὸν εἶναι κατ' ἀλήθειαν τὸν Ἐμμανουήλ, καὶ διὰ τοῦτο Θεοτόκον τὴν ἁγίαν Παρθένον, γεγένηκε γὰρ σαρκικῶς σάρκα γεγονότα τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγου, ἀνάθεμα ἔστω».

Οἱ ἀγιογραφικῶς καὶ θεολογικῶς τεκμηριωμένοι οὗτοι λόγοι τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου ὁμολογοῦν τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον τῆς σωτηρίας, τῆς ἐνσαρκώσεως δηλονότι καὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων τῆς ὑπερευλογημένης ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας. Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ παραδόξου τούτου θαύματος, τῆς σωτηρίας δηλαδή τοῦ ἀνθρώπου, προκατήγγειλεν καὶ ὁ Προφητάναξ Δαυὶδ λέγων· «ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· εὐλόγησατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,1-2).

Τὸ Δαυϊτικὸν τοῦτο μήνυμα· «Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ» (Ψαλμ. 95,1-2), ἀπευθύνεται ἐν τῇ πληρότητι αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς καθημένους ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου (Πρβλ. Ματθ. 4,16), ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τοῦ αἰῶνος τῆς συγχύσεως καὶ τῆς ἀγνοίας.

Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας εἶναι, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, διὸ καὶ λέγει· «Λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν» (Α΄ Κορ. 2,7-8).

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες τὴν ἑορτὴν ταύτην τῆς Θεοτόκου καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ, μετὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶπωμεν· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη, ἡ τῶν περάτων τῆς γῆς κοινὴ σωτηρία καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν χριστιανικὴ προστασία. Δέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν καὶ παράτεινον τὸ ἔλεός σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδὸν εἰρήνης, καὶ σῆ μεσιτεία τὴν καταλλαγὴν τῆς πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ Ὁμοουσίῳ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἔτη πολλά, εἰρηνικὰ καὶ εὐλογημένον Πάσχα!"

Ἄμα τῆ Ἀπολύσει ἔλαβε χώραν ἡ ἄνοδος εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν παρὰ τὸν Ναὸν ὑπὸ ραγδαίαν βροχὴν καὶ ἐν ὑποδοχῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ ὑπὸ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, μὴ τελεσθείσης ἐφέτος τῆς περιφορᾶς, λόγω τῶν μέτρων ἀσφαλείας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐκαλωσώρισε τὸν Μακαριώτατον καὶ ἠύχαρίστησε Αὐτὸν διὰ τὴν προστασίαν τῆς Κοινότητος τῆς Ναζαρέτ καὶ παντὸς τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἡ Θεομητορική ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ Πάνσεπτον καὶ Θεομητορικόν Μνῆμα ἐν Γεσθημανῇ, συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τὸ προσκυνηματικόν καθεστῶς, ἐν ὑποδοχῇ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Πατριαρχείου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτέλεσε τὸν Ὅρθρον μετ' Ἄρτοκλασίας καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν, συλλειτουργούντων Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων τῶν γειτνιαζουσῶν Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου, τῶν ἐφημερίων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων Προδρόμου καὶ Κορνηλίου, ψαλλούσης χορωδίας τοῦ προσκυνήματος καὶ μαθητῶν

τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών ἑλληνιστί καί τῆς χορωδίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἀραβιστί, τῇ συμμετοχῇ μοναζουσῶν καί ὀλίγων ἐντοπίων πιστῶν.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν παρετέθη ἀναψυχή εἰς τό Ἡγουμενεῖον πρός τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν καί πρός τό ἐκκλησίασμα, τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ Ἡγουμένου τοῦ Προσκυνηματος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ.

